

Tuomioprosessi

”Meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä ajallisessa elämässään on tehnyt, hyvää tai pahaa.” (2. Kor. 5:10.)

Avaintekstit:

Matt. 25:31–46;
Dan. 7:9–14;
1. Kor. 6:2, 3;
2. Piet. 2:4–6;
Mal. 3:19;
Ilm. 21:8.

Jos Raamattu on selkeä jostakin, niin tuomiosta. Jumala tulee tuomitsemaan maailman. Sekä Vanhasta että Uudesta testamentista löytyy lukuisia tekstejä, jotka puhuvat yksiselitteisesti asian puolesta. Oikeudenmukaisuus, joka niin puuttuu tästä hetkestä, tulee eräänä päivänä toteutumaan.

Raamattu sanoo, että Jumala on Kaikkietävä (Job 37:16). Hän tietää kaiken (1. Joh. 3:20), myös meidän salaisimmat aikeemme (Saarn. 12:14; Jer. 17:10). Me voimme piiloutua kaikilta ja kaikelta muulta, mutta mikään ei ole Jumalalta piilossa.

Jumala ei tarvitse tuomiota itseään varten tietääkseen jokaisen yksilön elämästä. Jumalan tuomiot toteutetaan hänen luotujensa vuoksi sekä taivaassa että maan päällä. Prosessin luonne on kosmis-historiallinen, koska Lucifer aloitti kapinansa taivaassa ja jatkoi sen levittämistä tähän maailmaan (Ilm. 12:7–9).

Tällä viikolla tarkastelemme lopun ajan tuomioprosessia, johon kuuluu kolme keskeistä vaihetta: ennen Jeesuksen paluuta tapahtuva tutkiva tuomio, tuhatvuotiskauden tuomio ja täytäntöönpaneva tuomio. Koko prosessi päättyy siihen, että vanhurskaat todistetaan syyttömiksi ja jumalattomat kokevat toisen kuoleman.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 24.12.2022

VIIMEINEN TUOMIO

Monille tuomio tarkoittaa samaa kuin kadotus. Tuomiolla on kuitenkin myös myönteinen puolensa, sillä se sisältää vanhurskaiden syyttömiksi julistamisen. Danielin kirja viittaa lopunajan tuomioon, jossa "Korkeimman pyhät saivat oikeutensa" (Dan. 7:22). Jumalan tuomio voi olla langettava tai vapauttava. Periaate löytyy jo Vanhasta testamentista: "[K]uule kaikki tämä taivaaseen ja ratkaise palvelijoihisi asia. Osoita syyllinen syylliseksi ja anna hänelle rangaistus hänen tekonsa mukaan, todista syytön syyttömäksi ja anna hänelle hyvitys hänen syyttömyytensä mukaisesti." (1. Kun. 8:32.)

Lue Matt. 25:31-46 ja Joh. 5:21-29. Miten Kristus viit-tasi sekä langettavaan että vapauttavaan tuomioon?

Jotkut väittävät, että ilmaukset "sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita" (Joh. 3:18) ja "hän ei joudu tuomittavaksi" (Joh. 5:24) tarkoittavat, että ne, jotka ovat Kristuksessa, eivät joudu ollenkaan tuomiolle. Ilmauksilla tarkoitetaan kuitenkin sitä, että heitä ei julisteta syyllisiksi.

Kohtalomme päätetään tässä elämässä. Vapauttava tuomio niille, jotka ovat Kristuksessa, on jo varmistettu. Ne, jotka eivät ole Kristuksessa, pysyvät tuomion alaisina. Matt. 25:31-46 Kristus mainitsi, että tuomiolla ovat paitsi vuohet (jumalattomat) myös lampaat (vanhurskaat). Paavalikin sanoi: "Meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä ajallisessa elämässään on tehnyt, hyvää tai pahaa." (2. Kor. 5:10.)

Pelastumme yksin armosta (Jes. 55:1; Ef. 2:8-10), saamme vanhurskauden uskon kautta (1. Moos. 15:6; Room. 5:19) ja tuomionme tekojemme perusteella (Saarn. 12:14; Matt. 25:31-46; Ilm. 20:11-13). Tuomion perustana on Jumalan kymmenen käskyn moraalilaki (Saarn. 12:13, 14; Jaak. 1:25; Jaak. 2:8-17). Meidän tekomme ovat ulkoinen osoitus pelastavan kokemuksemme aitoudesta, ja siksi ne ovat tuomiolla arvioinnin kohteena.

Jumala ei ole antanut mitään mielivaltaista säädöstä, jonka perusteella hän valitsisi toiset pelastumaan ja toiset kadotukseen. Jokainen on moraalisesti vastuussa omasta kohtalostaan. Tuomio ei ole se hetki, jolloin Jumala päättää joko hyväksyä tai hylätä meidät, vaan hetki, jolloin Jumala viimeistelee meidän päätöksemme siitä, olemmeko vastaanottaneet hänet. Päätös näkyy teoissamme.

ENNEN JEESUKSEN TOISTA TULEMISTA TAPAHTUVA TUOMIO

Ajatus ennen Kristuksen toista tulemistä tapahtuvasta tuomiosta löytyy monesta kohtaa Raamattua.

Lue Dan. 7:9-14; Matt. 22:1-14; Ilm. 11:1, 18, 19 ja Ilm. 14:6, 7. Miten nämä raamatunpaikat valaisevat käsitettä ennen Jeesuksen tuloa tapahtuvasta tuomiosta taivaallisessa oikeussalissa? Mikä tällaisen tuomion merkitys on?

Ajatus ennen Kristuksen tuloa tapahtuvasta Jumalan kansaan kohdistuvasta tutkivasta tuomiosta perustuu kolmelle Raamatusta löytyvälle opetukselle.

Ensimmäinen on se, että kaikki kuolleet – niin vanhurskaat kuin jumalattomatkin – pysyvät tiedottomina haudoissaan ylösnousemuksiinsa saakka (Joh. 5:25-29).

Toinen on kaikkia ihmisiä koskevan universaalisen tuomion olemassaolo (2. Kor. 5:10; Ilm. 20:11-13).

Kolmas on se, että ensimmäinen ylösnousemus tulee olemaan siunattu palkinto vanhurskaille, ja toinen ylösnousemus tulee tarkoittamaan ikuista kuolemaa jumalattomille (Joh. 5:28, 29; Ilm. 20:4-6, 12-15).

Kaikki ihmiset tullaan tuomitsemaan, ja heidän tuomionsa tapahtuu ennen heidän ylösnousemestaan, sillä noissa kahdessa ylösnousemuksessa he saavat lopullisen palkkionsa.

Danielin kirja auttaa meitä ymmärtämään ennen Kristuksen tuloa tapahtuvan tuomion aikaa ja luonnetta. 2 300 symbolisen päivän päätteeksi – vuonna 1844 – taivaallinen pyhäkkö puhdistettaisiin (Dan. 8:14; vrt. Hepr. 9:23) ja ennen Kristuksen paluuta tapahtuva tutkiva tuomio alkaisi (Dan. 7:9-14). Molemmat kuvaavat samaa tapahtumaa. Tuomiossa ”Korkeimman pyhät saivat oikeutensa” (Dan. 7:22.) Tuomio on siis hyvä uutinen Jumalan kansalle.

Matt. 22:1-14 Jeesus puhui häävieraille tehtävästä tarkastuksesta ennen kuin juhlinta alkoi.

Ilmestyskirjassa ennen Jeesuksen tuloa tapahtuvaan tutkivaan tuomioon viitataan käskyllä laskea ne, jotka palvovat Jumalan temppelissä (Ilm. 11:1), sekä ilmoituksella siitä, että ”hänen tuomionsa aika on tullut” (Ilm. 14:6, 7; vrt. Ilm. 14:14-16).

Miten tiedon taivaallisesta tuomiosta tulisi vaikuttaa elämäämme täällä maan päällä?

TUHATVUOTISKAUDEN TUOMIO

Raamatun mukaan Kristuksen toisessa tulemuksessa 1) sekä elävät että ylösnousseet pyhät temmataan ”yläilmoihin Herraa vastaan” (1. Tess. 4:16, 17); 2) kaikki pyhät viedään taivaallisiin asuinsijoihin, jotka Jeesus itse on valmistanut heille (Joh. 14:1-3); ja 3) vasta tuhannen vuoden jälkeen uusi Jerusalemlaskeutuu maan päälle ja siitä tulee pyhien ikuinen koti (Ilm. 21:1-3, 9-11). Noiden tuhannen vuoden aikana, kun maa jää autioksi, pyhät hallitsevat taivaassa yhdessä Kristuksen kanssa (Jer. 4:23; Ilm. 20:4).

Lue 1. Kor. 6:2, 3 ja Ilm. 20:4-6, 11-13. Miksi pyhien pitää osallistua tuhatvuotiskauden oikeudenkäyntiin?

Koko oikeudenkäyntiprosessi on tarkoitettu 1) puhdistamaan Jumalan maine Paholaisen syytettyä Jumalaa epäoikeudenmukaiseksi tämän tavassa kohdella luotujaan; 2) varmistamaan vanhurskaiden saaman palkkion puolueettomuus; 3) osoittamaan jumalattomien saaman rangaistuksen oikeudenmukaisuus; ja 4) hälventämään kaikki epäilykset, jotka voisivat johtaa uuteen kapinaan maailmankaikkeudessa. Vain taivaalliset olennot osallistuvat ennen Jeesuksen toista tuloa tapahtuvaan vanhurskaiden tutkivaan tuomioon (Dan. 7:9, 10), mutta pyhät saavat osallistua tuhatvuotiskauden aikana tapahtuvaan jumalattomien ja langenneiden enkeleiden tuomioon (1. Kor. 6:3; Juud. 6; Ilm. 20:4-6).

Tutkiva tuomio alkoi vuonna 1844, kun ”istuimet asetettiin paikoilleen” ja “[o]ikeus asettui istumaan ja kirjat avattiin” (Dan. 7:9, 10). Tuhatvuotiskauden tuomio alkaa kuitenkin vasta sen jälkeen, kun pyhät on viety taivaaseen, he istuvat valtaistuimilleen ja tuomiovalta on annettu heille. Silloin kerran vielä taivaan kirjat avataan ja kuolleet tuomitaan ”sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan” (Ilm. 20:4, 12). Pyhät saavat mahdollisuuden arvioida taivaan kirjoja ja nähdä, miten oikeudenmukaisesti Jumala on käsitellyt jokaisen tapauksen. Sen lisäksi, että Jumala palkitsee kaikki sen mukaan mitä he ansaitsevat oman valintansa perusteella, hän myös selittää, miksi hän tekee niin.

Mitä kertoo Jumalan luonteesta se, että ennen kuin kuolleet kadotetut herätetään kohtaamaan toinen kuolemansa, pelastetut ovat mukana tuomioprosessissa, eikä kukaan saa rangaistustaan ennen kuin myös me näemme Jumalan oikeudenmukaisuuden?

TÄYTÄN- TÖÖN- PANEVA TUOMIO

Keskiajalla oli tapana kuvata Jumala ankarana, rankaisevana tuomarina. Nykyään on tapana kuvata hänet rakastavana, sallivana isänä, joka ei koskaan rankaise lapsiaan. Kuitenkin rakkaus ilman oikeudenmukaisuutta kääntyy kaaokseksi ja laittomuudeksi, ja oikeudenmukaisuus ilman rakkautta soroksi ja alistamiseksi. Jumalan tuomio on täydellinen sekoitus oikeudenmukaisuutta ja armoa, jotka molemmat ovat lähtöisin hänen ehdottomasta rakkaudesta.

Täytäntöönpaneva tuomio on Jumalan viimeinen ja peruuttamaton rankaiseva toimenpide ihmiskunnan historiassa. Rajoitettuja rankaisevia tuomioita on annettu ennenkin, esimerkiksi kun Paholainen ja kapinalliset enkelit heitettiin taivaasta (Ilm. 12:7-12), kun Adam ja Eeva karkotettiin Eedenistä (1. Moos. 3), kun maailma tuhottiin vedenpaisumuksella (1. Moos. 6-8), kun Sodoma ja Gomorra hävitettiin (1. Moos. 19; Juud. 7), kun Egyptin esikoiset surmattiin (2. Moos. 11-12) ja kun Ananias ja Safira kokivat äkkikuoleman (Ap. t. 5:1-11). Ei ole siis yllättävää, että maailmanhistorian lopussa jumalattomat kokevat myös täytäntöönpanevan tuomion.

Lue 2. Piet. 2:4-6 ja 2. Piet. 3:10-13. Miten tekstit auttavat ymmärtämään lopullisen täytäntöönpanevan tuomion luonnetta? Miten ne välittävät ajatusta tuomion päätökseen saattamisesta sen sijaan, että puhuisivat rangaistuksesta, joka jatkuu ikuisesti, mikä ei olisi oikeuden ilmentymä, vaan sen irvikuva?

”Jumalan alamaisiaan kohtaan osoittama hyvyys, pitkämielisyys, kärsivällisyys ja armo eivät estä häntä rankaisemasta syntistä, joka kieltäytyy olemasta kuuliainen hänen vaatimuksilleen. Ei ole ihmisen asia määrällä Jumalaa. Ihminen on rikkonut Jumalan pyhää lakia vastaan, ja koska laki on muuttumaton, ihminen saa anteeksiannon vain Jumalan suuren uhrin kautta tämän antaessa Poikansa kuolemaan syllisten puolesta.” (12MR 208.)

Jumala teki kaiken voitavansa pelastaakseen ihmiset kadotukselta. Se maksoi hänelle hyvin paljon. Kadotetut päätyivät kadotukseen oman valintansa seurauksena. On kerrassaan väärin ajatella, että kadotetuille annettava tuomio (heidän lopullinen hävittämisensä, ei ikuisesti jatkuva kiduttaminen), olisi rakastavan Jumalan luonteen vastaista. Jumalan rakkaus, ja vain hänen rakkautensa, vaatii oikeutta.

TOINEN KUOLEMA

Jumala johtaa ihmiskunnan historiaa kohti sen lopunajan hui-pentumaa. Tuhannen vuoden jälkeen kaikki jumalattomat herätetään haudoistaan vastaanottamaan heidän viimeinen rankaiseva tuomionsa (Ilm. 20:5, 11-15). Kun koko tuomioprosessi on saatu päätökseen, eikä siihen ole enää mitään lisättävää, jumalattomat tunnustavat Jumalan oikeudenmukaisuuden. "Kun kaikki suuren taistelun tarjoama tieto on nähtävillä, koko maailmankaikkeus, niin uskolliset kuin kapinallisetkin, julistavat yhteen ääneen: 'Oikeat ja todet ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas!'" Ja Paholainen itse "kumartuu nyt maahan ja tunnustaa, että hänen tuomionsa on oikeudenmukainen." (ST nettiversio 788.)

Lue Mal. 3:19 (4:1, VKR); Ilm. 20:14, 15 ja Ilm. 21:8. Kuinka tehokkaita tulinen järvi ja toinen kuolema tulevat olemaan?

Paholaisen, hänen enkeleittensä ja kaikkien jumalattomien lopullinen tuho tulee puhdistamaan maailmankaikkeuden synnistä ja sen seurauksista. Kuitenkin myös tämä jumalattomien lopullinen tuho on Jumalan rakkauden teko – ei ainoastaan pyhiä ajatellen, vaan myös jumalattomien itsensä kannalta. He mieluummin kuolisivat kuin eläisivät Jumalan läsnäolossa, joka on synnille kuin "tuhkaksi polttava tuli" (Hepr. 12:29).

"He tahtoivat pois tuosta pyhästä paikasta. Tuho olisi heille tervetullut pakotie pois hänen kasvojensa edestä, joka kuoli heidän lunastukseksi. Pahojen kohtalo johtuu heidän omista valinnoistaan. Kun heidät suljetaan taivaan ulkopuolelle, se pohjautuu heidän puoleltaan valintaan ja Jumalan puolelta oikeudenmukaisuuteen ja armoon." (ST nettiversio 642.)

Niinpä synnin ja syntisten lopullinen tuhoaminen – toisin kuin epäraamatullinen teoria heidän ikuisesta kärsimyksestään helvetissä – tarjoaa oikeudenmukaisen ja oikein suhteutetun rangaistuksen kaikesta siitä, mitä pahat ihmiset ovat tehneet. Sillä myös varmistetaan, että synnillä on alun lisäksi myös loppu. Sitten koko maailmankaikkeus palaa siihen alkuperäiseen täydellisyyteen, joka siellä vallitsi ennen kuin synti, pahuus ja tottelemattomuus nousivat salaperäisesti esiin ja ilman oikeutettua selitystä.

Herra, "oikeudenmukainen tuomari" (2. Tim. 4:8), tekee oikeudenmukaisen päätöksen siinä, että tarjoaa kuolemattomuuden vanhurskaille ja ikuisen tuhon pahoille.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Kristuksen vertaukset*, s. 227-236; *Suuri taistelu*, nettiversio, s. 767-777 tai *Alfa ja omega*, osa 8, s. 155-175 tai *Suuri taistelu*, s. 631-651 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 411-425.

”Tuomiopäivänä jokainen kadotettu sielu tulee käsittämään totuuden hylkäämisensä todellisen luonteen. Risti asetetaan näkyviin, ja jokainen synnin sokaisema on näkevä sen todellisen merkityksen. Syntiset seisovat tuomittuina, silmiensä edessä Golgata käsittämättömine uhreineen. Kaikki valheelliset puolustelut häviävät. Ihmisen luopumus näkyy kaikessa iljettävyydessään. Ihmiset näkevät, minkä he ovat valinneet. Silloin selviää jokainen kysymys totuudesta ja valheesta tuossa pitkäaikaisessa taistelussa. Maailmankaikkeus on toteava Jumalan olevan syytön pahan olemassaoloon. Silloin osoitetaan, etteivät Jumalan käskyt ole johtaneet syntiin. Jumalan hallituksessa ei ollut mitään puutetta, ei mitään tyytymättömyyden aihetta. Kun kaikkien sydänten ajatukset paljastetaan, yhtyvät sekä uskolliset että kapinalliset tunnustamaan: 'Vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas. Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? – Sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet' (Ilm. 15:3, 4).” (4AO 38.)

Keskustelunaiheita:

1. ”Jos tukeudut itseesi ja kieltäydyt alistamasta tahtoasi Jumalalle, valitset kuoleman. Missä ikinä syntiä onkin, Jumala on sille kuluttava tuli. Jos valitset synnin etkä halua luopua siitä, Jumalan läsnäolo, joka tuhoaa synnin, tulee tuhoamaan myös sinut.” (Vs 49.) Miten tämä lainaus auttaa meitä ymmärtämään täytäntöönpanevan tuomion luonnetta?
2. Mikä on vialla ajatuksessa, että Jumala lopulta pelastaisi kaikki? Miksi se olisi huono idea?
3. Yksikään kadotettu ei joudu tuomiolle ennen kuin lunastetut ovat saaneet osallistua heidän tuomioprosessiinsa. Mitä tämä opettaa meille Jumalan avoimuudesta ja läpinäkyvyydestä? Miksi tällainen läpinäkyvyys on tärkeää maailmankaikkeudelle, jossa rakkaus hallitsee?
4. Millaista lohtua tuhatvuotiskauden tuomioon osallistuminen antaa pyhille koskien heidän kadotukseen joutuvia rakkaitaan?